Dosarul nr. 4-1226/2026
4-26054674-12-4-30042026

Hotărîre
în numele Legii

17 iulie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul, Liudmila Bețliu
Grefier: Iana Grahmez,
cu participarea: făptuitorului Miron Veaceslav și a agentului constatator Cioban Marian;
Examinând, în ședință publică, cauza contravențională intentată în privința lui Miron Veaceslav, *născut la *****, IDNP ****** care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art.241[1] alin.(1) Cod contravențional, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale seria/nr. MAI07 455978 din 28.04.2026, s-a stabilit că, la 28.04.2026, Miron Veaceslav aflându-se la volanul automobilului de model BMW cu n/î RVP 718 a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere săvârșită prin manifestarea de comportament agresiv, creând situație de accident.

Astfel, acțiunile lui Miron Veaceslav, au fost calificate de către agentul constatator în baza art.241[1] alin.(1) din Cod contravențional, fapt pentru care agentul constatator a și expediat materialele cauzei în conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, pentru examinare în instanța de judecată, conform competenței teritoriale și jurisdicționale.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, în persoana lui Cioban Marin a susținut integral proceusl verbal întocmit.

Miron Veaceslav fiind prezent în ședința de judecată a recunoscut vina, relatând circumstanțele constatate potrivit procesului verbal cu privire la contravenție supus examinării.

Audiind poziția agentului constatator și a făptuitorului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată consideră necesar de a-l recunoaște vinovat pe Miron Veaceslav de săvârșirea contravenției prevăzute la art.241[1] alin.(1) din Codul contravențional din următoarele considerente.

Actele cauzei și probele administrate impun concluzia, că învinuirea imputată lui Boaghe Roman este întemeiată.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis

contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Conform art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, figurând semnătura agentului constatator și a făptuitorului.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul

autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

La caz, în temeiul pct. 14 lit. g) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului, *conducătorului de vehicul îi este interzis să manifeste față de alți participanți la traficul rutier un comportament agresiv, neacordîndu-le prioritatea regulamentară în cazul deplasării prin intersecții, preselectării benzii de circulație, în timpul executării manevrei de depășire, precum și prin executarea accelerărilor și frînărilor bruște fără temei sau utilizarea semnalelor sonore şi luminoase instalate neregulamentar.*

În ședința de judecată a fost stabilit că, potrivit procesului-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale seria/nr. MAI07 455978 din 28.04.2026, s-a stabilit că, la 28.04.2026 Miron Veaceslav aflându-se la volanul automobilului de model BMW cu n/î RVP 718 a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere săvârșită prin manifestarea de comportament agresiv, creând situație de accident.

Procesul-verbal a fost înocmit în prezența contravenientului, fiindu-i înmânată copia, fapt pentru care a semnat iar careva obiecții nu a indicat. Decizia agetului constatator fiind expedierea cauzei spre examinare după competență.

Instanța de judecată reține că, mențiunile procesului-verbal de contravenție se coroborează cu materialele cauzei, în susținerea celor invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 455978 din 28.04.2026, precum și prin semnătura ultimului din procesul verbal aplicată olograf la rubrica „ *recunosc săvârşirea contravenției pentru cee ace și semnez*”, neinvocând careva obiecții.

Reținând circumstanțele expuse supra, instanța de judecată va menționa că, stabilirea vinovăției făptuitorului s-a realizat în condițiile legii.

Astfel, ținând cont de prevederile legale, instanța de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul –verbal de contravenție seria/nr. MAI07 455978 din 28.04.2026, sunt confirmate.

Probele prezentate nu au fost contestate de către Miron Veaceslav, iar alte dovezi ce resping faptele stabilite de către agentul constatator, instanței nu au fost administrate.

În drept, instanţa a stabilit că fapta lui Miron Veaceslav întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 241[1] alin. (1) din Codul contravențional, pentru care Miron Veaceslav urmează să fie recunoscut vinovat în comiterea acesteia.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanţa precizează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 30 la 40 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravenţional pe un termen de la 3 la 15 zile, în toate cazurile cu sau fără privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an.

Consecutiv, potrivit art. 34 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa notează că amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancţiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante.

Astfel, ţinând cont de atitudinea făptuitorului, împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, precum și pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, precum şi nu se atestă la materialele cauzei alte antecedente contravenţionale, rezultă ca în cauză dată, în defavoarea făptuitorului nu au fost stabilite circumstanțe agravante, nici circumstanțe atenuante.

Respectiv, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conţinutul art. 32 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 24 ani, instanţa consideră că în privinţa lui Miron Veaceslav poate fi aplicabilă o sancţiune cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 1 500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, fără privarea de dreptul de a conduce vehicule.

Cu referire la sancțiunea complementară privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la un an, instanța consideră că scopul de corectare și reeducare a făptuitorului v-a fi atins fără aplicarea acestei sancțiuni complementare, or din materialele cauzei nu există informații privind comiterea altor încălcări de către Miron Veaceslav.

Cu referire la sancțiunea sub formă de amendă, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În conformitate cu prevederile articolelor 34, 395, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat Miron Veaceslav, *născut la *****, IDNP ****** de săvârșirea contravenției prevăzută de art.241[1] alin.(1) Cod contravențional și i se aplică o sancțiune cu amendă în mărime de 30 (*treizeci*) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 1 500 (*o mie cinci sute*) lei, cu aplicarea a 5 (cinci) puncte de penalizare, fără privarea de dreptul de a conduce vehicule.

Se informează Miron Veaceslav despre faptul că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Liudmila Beșliu***